

L'OPINIÓ

El moment actual és de greus responsabilitats per a tots els homes de Catalunya i Espanya que senten la dignitat civil i aspiren a l'establiment d'un nou règim polític.

Malgrat el marasme de les darreres mesades, dos fets es defineixen cada dia amb més claredat: La inestabilitat del Tron i la inestabilitat del seu Govern. La corona no havia travessat mai un període tan crític com l'actual. Mai el seu Ministre Berenguer, durant la crisi de la seva dictadura mansa, no havia trontollat tan fortament com trontolla. Malgrat l'optimisme que volen simular alguns dels seus ministres més propicis a l'expansió verbal, el general Berenguer, blegat sota el pes de les responsabilitats polítiques i financeres dels dictadors que el precediren, es pot dir que ja és prop de veure's obligat a posar el genoll a terra. Amb la seva derrota haurà fracassat l'intent de cansar i desorientar l'opinió pública per tal d'escamotejar les gravíssimes responsabilitats contretes.

D'aquesta manera la qüestió torna a ésser plantejada igual que ho era el dia de la substitució del general Primo.

Si les esquerres i demés elements antidinàstics es mantenen cohesionats en actitud rebel, el triomf no es farà esperar.

En contra d'elles no es podran dur terme les eleccions, i si arribessin tenir lloc servirien només per accelerar el procés de la Revolució.

Únicament degut a manca de cohesió de les esquerres ha estat possible el règim imperant de sostenir-se en aquests darrers temps.

El dia que es pugui emprendre una acció de conjunt la victòria serà segura. Ara bé, no n'hi ha prou amb establir la República; cal afermar-la i consolidar-la definitivament.

Amb la darrera reunió de Sant Sebastià s'ha donat un pas considerable pel bon camí, però cal anar més endavant.

Ja tenim una unió pública de les esquerres per a anar a una acció comuna. Però aquesta unió és encara imperfecta, per dos motius:

Primer: perquè en ella encara no hi entren els elements proletaris, i se-

gon: perquè no s'ha arribat a establir un programa mínim que tots es comprometin a defensar unànimement.

Sense l'ajut dels obrers, l'establiment d'una República democràtica no és possible.

Sense un programa mínim, convingut lliurement i de comú acord, tan poc no és possible la victòria. L'endemà mateix de proclamar la República, començarien les discussions que es convertirien tot seguit en disputes i, a la fi, en motiu de lluites i grans odios.ció elaborat prèviament, cadascun voldria, de bona fe, aplicar els procediments propis i el resultat fóra un desastre.

Alehores no hi hauria més remei sinó que un dels partits intentés imposar-se als altres per la violència. Si no ho aconseguia, la República no duraria gaire. Si ho aconseguís l'afermament de la República, dissortadament per a tots, hauria estat assolida a canvi de greus trasbalsaments i vessament de sang germana.

Només amb la unió lleial i indestructible de tots nosaltres es pot arribar sense violència a un canvi de règim.

Només és possible el triomf de la República amb un programa mínim que tots ens hàgim compromès per endavant, a defensar fins a la seva implantació i consolidació.

És absolutament indispensable, doncs, d'elaborar i aprovar un programa mínim en el qual coincideixin totes les esquerres d'Espanya com havia intentat fer, ja fa molt temps, a Catalunya, la Intelligència d'Esqueres.

Si aquesta Intelligència no hagués estat "sabotejada", ara els catalans aniríem al davant per comptes d'anar a remolc dels altres republicans d'Espanya.

**E
L
M
O
M
E
N
T**

**P
O
L
I
T
I
C

A
C
T
U
A
L**

El nostre programa mínim: Afermament d'una República federal progressiva